

TIẾNG KHÓC MIỀN TRUNG...

(Kể từ thảm họa Formosa).

Thân cá chết bồng bênh trôi giạt
Nằm trắng phơi chung kiếp nạn con người.
Miền Trung đau, tang tóc phủ mây trời
Thêm chất độc từ ngoại bang ngập đến.
Thuyền ngư dân xác xơ nằm trơ bến
Lệ còn không, bao tiếng khóc cạn lòng.
Mẹ ôm con, ngào nghẹn nấc cầu mong
Ơn cứu nạn – biết bao giờ có được ?
Lãnh đạo thờ ơ, lời tuyên ngôn bạo ngược
Cá hay dân, theo vận Nước trôi dòng.
Làm chủ hâu, gánh nặng kiếp nô vong
Theo lệnh đảng, sá gì Dân với Tộc.
Miền Trung đau, khởi đầu bao thảm khóc
Dìm non sông vào biển đỏ tham tàn.
Dân biểu tình, ôm cá chết, kêu vang
Trời cũng khóc theo chân người đói khổ.
Cảnh tù giam tràn bóng đêm đày mộ
Mẹ ôm con, mong được sống làm Người !
Chúng tôi đây – dòng nguồn cội máu tươi
Từ Tâm Huyết, xin dâng về Đất Mẹ.

Mong đồng hành, cùng Toàn Dân chia sẻ
Nỗi đau thương, xin tiếp bước Lên Đường.
Đòi lại Quyền Dân, chung thoát cảnh tai ương
Dân và cá sẽ không còn cảnh chết !
Mẹ Việt Nam ôi ! Trời Biển Đông sẽ hết
Màu trắng tang từ bao nỗi oan khiên.
Đời chúng con xin vẹn giữ lời nguyện
Đồng Tâm Sức cùng Dân chung nhịp bước.
Trước bạo lực vẫn không hề khiếp nhược
Ngẩng cao đầu vì Lẽ Sống Quê Hương.
Trời Phương Nam khô suối lệ sầu thương
Toàn Dân Tộc dựng xây mùa Xuân mới.
Hoa Nhân Bản từ bao năm mong đợi
Nở vàng tươi, hương tỏa ngát non sông
Sử sang trang, Tự Chủ giống Tiên Rồng !!!

VÕ ĐẠI TÔN
(Hoàng Phong Linh)
12.11.2016
Hải Ngoại.

www.vietnamvanhien.net